

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un home de Déu

Estem de ple en la primavera, l'estació on la natura, la creació, esclata en tota la seva esplendor. Tot floreix, tot s'omple de vida, de flors, de fruits, de colors, de llum. I, providencialment, en aquesta primavera inspiradora, en ple temps pasqual, hem rebut la notícia que l'arquitecte Antoni Gaudí ha estat declarat «venerable». Ha sigut un dels darrers regals del papa Francesc.

Gràcies a l'educació cristiana rebuda en el si de la família i del col·legi dels Pares Escolapis de Reus, Gaudí, ja de ben jove, va sentir-se atret per les coses d'Església, s'emocionava, especialment, amb la litúrgia dedicada a la Mare de Déu. També de petit va descobrir la bellesa de la natura. Per motius de salut, va haver de passar temporades llargues a la finca familiar de Riudoms i allí va tenir temps per contemplar i estimar la natura. Una natura que, segons ell, era «el gran llibre sempre obert que calia esforçar-se a llegir». La fe, la litúrgia i la natura seran tres elements importants d'inspiració, que reflectirà en la seva obra.

Gaudí va donar testimoni de la seva fe en la seva vida quotidiana; era un home humil que, regularment, anava a missa, es confessava, rebia acompanyament espiritual, ajudava els pobres, visitava malalts i promovia iniciatives socials. Aquesta sensibilitat espiritual es plasma en la seva vida i en la seva obra, que té com a màxim exponent la basílica de la Sagrada Família. Gaudí estava convençut que complia una missió que Déu li havia confiat: posar l'Evangeli a l'abast de tothom.

Gaudí, anomenat «arquitecte de Déu», és ben conegut arreu del món. Un arquitecte que deia: «per fer bé les coses, cal, primer, estimar-les, segon, la tècnica». Ell estimava el que feia, perquè estimava

FOTO: AGUSTÍ CODINACH

Una dona prega davant la tomba d'Antoni Gaudí, a la cripta de la basílica de la Sagrada Família

Déu. Tota la seva obra sedueix i fascina aquells que la contemplen, perquè en ella tot és bellesa. Meravella tots aquells que intenten arribar a entendre-la arquitectònicament, perquè el càlcul i mesura són perfectes. Tot és exquisit, és l'expressió d'un geni que un dia va ser eclipsat per l'amor de Déu.

A la Sagrada Família cada detall, cada element gran o petit, és l'expressió d'aquest amor. Cal aturar-s'hi i no tenir pressa per llegir-hi allò que se'ns vol transmetre. Cal que contemplem aquest temple amb els ulls del cor. A la basílica de la Sagrada Família hi entrarem expectants i en sortirem fascinats per la força de la fe, que diuen que mou muntanyes, aquella

fe que Jesús volia que tinguessin els seus deixebles; la fe que va moure Gaudí a representar la bellesa de Déu en la creació i en la història de la salvació culminada en la persona de Jesucrist.

Benvolguts germans i germanes, aquesta primavera, estació de l'amor, pot ser també un punt de partida per donar a conèixer el testimoni de Gaudí, home enamorat de Déu i de la seva obra. Fem que la persona i vida d'Antoni Gaudí siguin conegudes al món. Ajudem la gent que visita les seves obres a descobrir-hi Jesucrist, la font i la inspiració que van impulsar Gaudí a desenvolupar la seva impressionant activitat artística, arquitectònica i també social.

ENTREVISTA

Lleó XIV i la IA

EMILI MARLÉS

L'elecció del cardenal Robert Francis Prevost com a Papa ha estat en general molt ben rebuda. Una de les primeres decisions que va prendre va ser la de triar el nom de Lleó XIV, i una de les qüestions en les quals vol fer incidència és la intel·ligència artificial. El Dr. Emili Marlés, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya (AUSP) i rector de la parròquia Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès, que fa un breu retrat del pontífex, assegura que Lleó XIV vol que la IA «es posi al servei del bé dels homes».

Per què afirmes que Lleó XIV és un Papa d'IA?

Perquè crec que si haguéssim posat un *prompt* amb les característiques que li demanaríem a ChatGPT per elegir un Papa, gairebé totes les té el papa Lleó. I és un Papa ChatGPT perquè, com ell ha dit, una de les seves preocupacions és com fer que la intel·ligència artificial es posi al servei del bé dels homes.

Què destacaries d'ell?

És un home enamorat de Jesús, missioner fins a la medul·la. És molt sensible als pobres i a les persones que passen dificultat. És una persona de caràcter equilibrat i amb molta pau interior. Té una gran capacitat de lideratge i, per això, ha ocupat càrrecs molt importants des de ben jove: amb 45 anys era el superior mundial dels Agustins! Això l'ha fet viatjar per tot el món, perquè l'orde és a 50 països. Quan va sortir al balcó ens va guanyar el cor de seguida, perquè quan parla transmet molta pau.

Parla cinc llengües... i és matemàtic!

Sí, aquesta dimensió comunicadora li anirà molt bé. I m'agrada molt que sigui matemàtic... perquè jo soc de ciències! Penseu que la visió analítica que hagi pogut adquirir amb l'estudi de les matemàtiques el pot ajudar molt a l'hora de pensar solucions als problemes. També, el fet que sigui esportista —juga al tennis— és una novetat del que és un Papa. Se'l veu un home molt serè, un home molt de Déu, que és l'important, perquè un Papa ens ha d'ajudar a apropar-nos a Jesucrist.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Compartint amb paraules i amb obres

Van arribant els fidels, fins a seixanta i escaig, als locals parroquials. Són les sis d'un dissabte a la tarda. De mitjana edat per amunt. Ocupen els seients de la sala, després de deixar les manges que aporten al sopar comunitari que clourà la trobada. Es reuneixen cada mes. A dos quarts de set comença la ponència inicial amb el tema: «Créixer en solidaritat». Segueixen amb atenció l'exposició: un cop d'ull al món per constatar la realitat de l'entorn, les diferències econòmiques i de la crisi a una desmoralització generalitzada. Amb aquestes dades es llancen les preguntes: quins sectors pateixen més?, quins són els més afectats? Es fa palès que darrere les constatacions hi ha persones i famílies que en pateixen les conseqüències. Reflexió a la llum de la Paraula de Déu. De la lectura de diversos fragments de l'Escriptura s'arriba a la necessitat de compartir per sortir-nos-en. Potenciar la fraternitat. Créixer en solidaritat. Cadascú des de les seves possibilitats però tots amb una mateixa preocupació pels altres. Sortir-nos-en junts, sense deixar ningú enrere.

Seguí la celebració de l'Eucaristia, participada i viscuda. Lectures, cants i pregàries. Compartir el pa i el vi i escoltar la Paraula de Déu. Jesucrist enmig de la comunitat aplegada en el seu nom.

De la taula eucarística a la taula de l'amistat amb allò que entre tots han aplegat. Acabar de rematar aspectes del tema, intercanviar informacions, interressar-se els uns pels altres, bastir comunitat.

Aquella nit, un dels assistents escrivia: «Abans, quan pregàvem pels necessitats, pels sense sostre, pels que passen fam, pels que han estat exclosos de la societat, segurament a molts de nosaltres ens costava posar-los una cara i un nom. Darrerament, però, tots coneixem algú que s'ha quedat sense feina, que pateix per arribar a final de mes, que té por de perdre la casa on viu i que, en molts moments sent vergonya pel que li està passant. Senyor, et demanem per totes les persones afectades per la crisi, les anònimes i les més properes, però sobretot et demanem que nosaltres sapiguem fer-nos presents en les seves vides i reconfortar-los en la dificultat amb paraules i amb fets materials d'amistat.»

Una activitat parroquial senzilla que treballa la formació dels seus membres, la vivència espiritual que mou a la pràctica d'obres bones i fraternals i la celebració com a comunitat eucarística. «Vetlem els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres» (He 10,24).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Crear cultura y entornos humanos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Comenzamos nuestra reflexión en la Jornada dedicada a las Comunicaciones Sociales, con un sincero ¡gracias! a nuestros hermanos comunicadores. Nos han acompañado en la partida de Francisco y la llegada de León XIV.

El papa Francisco iniciaba su Mensaje para esta celebración con palabras que llamaban al corazón, a la paz, a la esperanza compartida en este año jubilar. «Compartan con mansedumbre la esperanza que hay en sus corazones» (cf. 1P 3,15-16). Recordando al papa Francisco, el Santo Padre León XIV reiteró la invitación de aquel y dice: «desarmemos la comunicación de todo prejuicio, rencor, fanatismo y odio; purifiquémosla de agresiones».

Cuando el Papa recibió a los periodistas, el pasado 12 de mayo, señaló que la

comunicación «no es solo transmisión de información, sino creación de una cultura, de entornos humanos y digitales que se conviertan en espacios de diálogo y confrontación».

Esta definición, aunque dirigida a los comunicadores, sirve para cada uno de nosotros en nuestras actividades y nuestras relaciones familiares. También podemos y hemos de seguir la llamada que les hacía de «crear cultura y entornos humanos». Si a ellos, en su trabajo, les decía que elijan «consciente y valientemente el camino de la comunicación pacífica»; en el nuestro, podemos poner el valor prominente de la paz en las relaciones fraternas y pacíficas.

Que María, Madre de la Paz y de la Esperanza, nos lo alcance.

Lectures de la missa diària i santoral

2. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / SI 67 / Jn 16,29-33]. Sant Marcellí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dimarts [Ac 20,17-27 / SI 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / SI 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Dijous [Ac 22,30;23,6-11 / SI 15 / Jn 17,20-26]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ Divendres [Ac 25,13-21 / SI 102 / Jn 21,15-19]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. Premonstratencs (Opraem, 1120). Sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcellí Champagnat, prev., fund. Gns. Maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. □ Dissabte [Ac 28,16-20.30-31 / SI 10 / Jn 21,20-25]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vis-tremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Pentecosta (lit. hores: 4a setm.) [Ac 2,1-11 / SI 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23]. Sant Guillelm, bisbe de York; santa Cal·liope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salmo responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt». Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «guardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"».

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

✠ Conclusión del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.

COMENTARI

Ara, no veiem físicament Jesús, el Ressuscitat

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Avui celebrem i recordem amb fe que Jesucrist és el Vivent, el Ressuscitat. Encara que és invisible als nostres ulls corporals, sabem que està ben present entre nosaltres, i en la seva Església.

Sabem, que ben significativament es fa present per mitjà d'aquells signes sagrats en els que Ell mateix ha promès la seva presència real, i que anomenem Sacraments. Sabem que Crist mai ens deixa sols.

La vida cristiana no es basa únicament en realitats palpables, ni viu solament d'uns records del passat. Jesús Ressuscitat és ben present entre nosaltres, encara que no el veiem físicament i material. I els cristians som cridats a ser testimonis de tot el que Crist va fer i va ensenyar en la seva vida mortal; i testimonis, també, de la seva Resurrecció i Ascensió al cel.

A més, Jesucrist ens promet la vida, més enllà de la mort del nostre feble cos físic; ens promet la vida per sempre; ens vol feliços al seu costat.

No ens podem quedar aturats mirant el cel, tot i que aquesta sigui una realitat futura que esperem viure amb plenitud. No podem descuidar les coses de la terra que ens pertoca realitzar. Cal que mirem al cel, però tocant sempre de peus a terra, i tenint ben clar que és Déu qui ens ha posat en aquest món i societat, i l'hem d'intentar construir amb pau, bondat, fraternitat i esperança.

Al terme de la nostra vida terrenal, Ell ens espera per viure feliçment en la seva presència. Aquest és el motiu de la nostra esperança. Però ara, en la nostra realitat actual, se'ns demana que en aquest nostre món fem tot el que ens sigui possible per fer més realitat, ara i aquí, la vida nova que Jesucrist ens ha anunciat i ens ha promès.

No podem dir que estimem Déu, que no el veiem, si no estimem i ajudem els nostres germans que tenim al costat. Seguir el missatge de Jesús ha de conduir-nos al més gran i veritable humanisme. Però tampoc podem quedar-nos tan atrapats per les qüestions materials que arribem a pensar que no hi ha res més.

Cal que siguem persones ben arrelades i compromeses dins del nostre món, però mirant endavant vers la nova realitat que el Senyor ens vol donar.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Ordenació diaconal a la Catedral de Barcelona. Aquest diumenge, 1 de juny, a les 19.15 h, el cardenal Joan Josep Omella ordenarà tres nous diques al servei de l'Església arxidiocesana de Barcelona. Els tres candidats són: Miquel Lluís Borràs i Font, Lluís Fernández Urdaneta i José M.ª Viana García. Mons. Javier Vilanova i Pellisa, concelebrarà.

Eucaristia amb motiu del centenari de la canonització de santa Magdalena Sofia Barat. El proper dimarts, 3 de juny, a les 19 h, el cardenal Omella presidirà l'Eucaristia amb motiu del centenari de la canonització de santa Magdalena Sofia Barat (c/ del Sagrat Cor, 25).

Reunió del Dicasteri per als Bisbes. El proper dijous, 5 de juny, el cardenal Omella participarà, a Roma, en una nova reunió d'aquest dicasteri de la cúria romana que té cura dels afers relacionats amb la constitució i provisió de les Esglésies particulars.

Convivència amb preveres que acompanyen joves i preveres ordenats en els darrers anys. El proper divendres, 6 de juny, a les 10 h, el cardenal Omella assistirà a la convivència amb preveres que acompanyen joves i preveres ordenats en els darrers anys. També hi assistiran Mons. David Aba-

días i Mons. Javier Vilanova, bisbes auxiliars de Barcelona. A Can Vilumara (c/ de Coll de Port, 23, Cabriels).

AGENDA

Recital de poesia d'Ernesto Cardenal. El proper dimecres, 4 de juny, a les 18.30 h, amb motiu del centenari d'Ernesto Cardenal, la Fundació Joan Maragall i la Llibreria Jaimes organitzen un recital de part de la seva obra poètica. La lectura anirà a càrrec de Carles Ternes i David Jou (c/ València, 318).

Presentació del nou llibre del cardenal emèrit Lluís Martínez Sistach. El proper dijous, 5 de juny, a les 18.30 h, es presenta el nou llibre del cardenal Lluís Martínez Sistach que porta per títol *Aplicació de la sinodalitat*, que recull les seves reflexions sobre l'aplicació pràctica de la sinodalitat a l'Església catòlica. A la Llibreria Claret (c/ Sicília, 410, baixos).

Renovació Carismàtica (RCC i RCCe). El proper dissabte, 7 de juny, a les 20 h, celebració de la Pentecosta sota el lema: «Faré una cosa nova que ja comença a despuntar» (Is 43,19a). Vetlla de Pentecosta a la parròquia de Sant Joan de Gràcia (c/ de la Santa Creu, 2). El diumenge, 8 de juny, de 9.30 a 19 h, trobada de Pentecosta al Col·legi Amor de Dios (c/ del Teide, 27). També se celebrarà una assemblea de nens a partir de 6 anys. Predica Julià Villalobos.

Casa Betània. El diumenge, 8 de juny, de 10 a 18 h, se celebrarà un recés espiritual sota el lema: «Jo els atreia cap a mi amb llaços d'afecte i amor» (Os 11, 4). Dirigit per fra Francesc Sánchez, ofm caputxí (c/ Bonavista, 37 - Cornella de Llobregat).

Jornada Pro Orantibus. El proper diumenge, 15 de juny, solemnitat de la

Santíssima Trinitat, se celebrarà la Jornada Pro Orantibus amb el lema: «Pregar amb fe, viure amb esperança». Aquesta jornada té com a objectiu recordar i agrair; pregar i donar a conèixer la vocació contemplativa, tan necessària per a l'Església del món.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

Quan marques la 'X' de l'Església a la declaració de la renda, el teu ajut arriba més a prop del que et penses.

LÍNIA 105 XTANTS

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Un hombre de Dios

Estamos de lleno en la primavera, la estación en la que la naturaleza, la creación, estalla en todo su esplendor. Todo florece, todo se llena de vida, de flores, de frutos, de colores, de luz. Y, providencialmente, en esta primavera inspiradora, en pleno tiempo pascual, hemos recibido la noticia de que el arquitecto Antoni Gaudí ha sido declarado «venerable». Ha sido uno de los últimos regalos del papa Francisco.

Gracias a la educación cristiana recibida en el seno de la familia y del colegio de los Padres Escolapios de Reus, Gaudí, ya desde muy joven, se sintió atraído por las cosas de la Iglesia, se emocionaba especialmente con la liturgia dedicada a la Virgen María. También de niño descubrió la belleza de la naturaleza. Por motivos de salud, tuvo que pasar largas temporadas en la finca familiar de Riudoms y allí tuvo tiempo para contemplar y amar la naturaleza. Una naturaleza que, según él, era «el gran libro siempre abierto que había que esforzarse por leer». La fe,

la liturgia y la naturaleza serán tres elementos importantes de inspiración, que se reflejarán en su obra.

Gaudí dio testimonio de su fe en su vida cotidiana; era un hombre humilde que, regularmente, iba a misa, se confesaba, recibía acompañamiento espiritual, ayudaba a los pobres, visitaba enfermos y promovía iniciativas sociales. Esta sensibilidad espiritual se plasma en su vida y en su obra, cuyo máximo exponente es la basílica de la Sagrada Familia. Gaudí estaba convencido de que cumplía una misión que Dios le había confiado: poner el Evangelio al alcance de todos.

Gaudí, llamado «arquitecto de Dios», es bien conocido en todo el mundo. Un arquitecto que decía: «para hacer bien las cosas, hay que, primero, amarlas, segundo, la técnica». Él amaba lo que hacía, porque amaba a Dios. Toda su obra seduce y fascina a quienes la contemplan, porque en ella todo es belleza. Maravilla a todos los que in-

tentan comprenderla arquitectónicamente, porque el cálculo y la medida son perfectos. Todo es exquisito, es la expresión de un genio que un día fue eclipsado por el amor de Dios.

En la Sagrada Familia, cada detalle, cada elemento grande o pequeño, es la expresión de ese amor. Es necesario detenerse y no tener prisa para leer en ella lo que se nos quiere transmitir. Es necesario que contemplemos este templo con los ojos del corazón. A la basílica de la Sagrada Familia entraremos expectantes y saldremos fascinados por la fuerza de la fe, que dicen que mueve montañas, esa fe que Jesús quería que tuvieran sus discípulos; la fe que movió a Gaudí a representar la belleza de Dios en la creación y en la historia de la salvación culminada en la persona de Jesucristo.

Queridos hermanos y hermanas, esta primavera, estación del amor, puede ser también un punto de partida para dar a conocer el testimonio de Gaudí, hombre enamorado de Dios y de su obra. Hagamos que la persona y la vida de Antoni Gaudí sean conocidas en el mundo. Ayudemos a las personas que visitan sus obras a descubrir en ellas a Jesucristo, la fuente y la inspiración que impulsaron a Gaudí a desarrollar su impresionante actividad artística, arquitectónica y también social.